

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Pavlov Sveatoslav xxxxxxxx, născut la xxxxxxxxx, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. xxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 23.04.2019 – 30.05.2019;

Instanța de apel: 26.07.2019 – 21.07.2020;

Instanța de recurs: 14.10.2020 – 07.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 mai 2019, Pavlov Sveatoslav, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa - 1(un) an închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația legală a substanțelor medicamentoase pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită lui Pavlov Sveatoslav de 1 (un) an închisoare, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost încasat de la Pavlov Sveatoslav în beneficiul statului suma de 1680(o mie șase sute optzeci) lei, cheltuieli judiciare.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a

reținut că, Pavlov Sveatoslav, la data de 03 martie 2019, urmărind scopul păstrării ilegale a analogilor drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală un pachetel din hârtie cu substanța stupefiantă în proporții deosebit de mari pentru consum propriu pe care l-a păstrat, aproximativ până la orele 17:50, atunci când după ce a consumat o parte din ea, folosind un obiect confecționat artizanal dintr-o folie de staniol, a fost depistat de către angajații DTC care patrulau pe str. xxxxxxxx, intersecție cu str. xxxxxxxx, mun. Chișinău.

Pavlov Sveatoslav având un comportament suspect, a fost condus de către angajații DTC la IP Buiucani, mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor 12, unde de la Pavlov Sveatoslav a fost ridicat o folie de staniol confecționată pentru consumul drogurilor, arsă la capăt și un pachetel din hârtie în care se afla o masă vegetală mărunțită de culoare galbenă. Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/I-R-853 din 18.03.2019, s-a stabilit că, masa vegetală, uscată, mărunțită, de culoare gălbui-cafenie, cu miros specific din interiorul pachetului din hârtie de culoare albă, ce se afla în pachetul de la țigări „Rothmans”, ridicată la data de 03.03.2019, de la Pavlov Sveatoslav, reprezintă produs etnobotanic care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201. Masa produsului etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie 0.91g. Depunerile de substanță cafenie de pe suprafața foliei de staniol, ridicată în aceleași circumstanțe, conțin cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie 6.035gr.

Potrivit scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Narcologie nr.01/-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CT-C și EJ al IGP MAI al RM, la 20.07.2014, cu nr.569, menționate în același raport de constatare, substanța MDMB(N)- 2201 este analog al substanței AB-PINACA-CHM, care este inclusă în Tabelul 1. „Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, Lista nr.2. „Substanțe psihotrope”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii: Moldova nr.1088 din 05.10.2004.

Conform pct.193 a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, AB-PINACA-CHM de la 0.25gr, constituie proporții deosebit de mari.” (f. d. 92-93).

Prima instanță a calificat fapta constatată în baza art. 217 alin.(4) lit. b)

Cod penal - săvârșirea infracțiunii și anume păstrarea analogilor drogurilor, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

3. *Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel* de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Zamă Sergiu prin care a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei penale, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Pavlov Sveatoslav, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal, și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa sau exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, etnobotanicelor și analogilor acestora, pe un termen de 5 ani.

3.1 *În susținerea apelului, procurorul a invocat că:*

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Pavlov Sveatoslav să nu execute pedeapsa cu închisoarea prevăzută de lege și solicitată de acuzare pentru fapta săvârșită;

- consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Pavlov Sveatoslav cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cit și din partea altor persoane;

- în cadrul ședinței de judecată nu au fost constatate careva circumstanțe excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului la comiterea infracțiunii ce ar permite aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată prevăzute de legea penală pentru fapta dată;

- pedeapsa stabilită de instanța de judecată, nu va asigura atingerea scopului pedepsei, din aceste considerente sentința în partea pedepsei aplicate urmează a fi casată.

4. *Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Zamă Sergiu, și menținută sentința.*

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa stabilită inculpatului, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 și 90 Cod penal și celor din articolul 364¹

alin. (8) Cod de procedură penală, astfel fiind aplicată în limitele legii.

Instanța de apel a menționat că, cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza urmăririi penale și, potrivit articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedepse prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat. Inculpatul anterior nu a fost condamnat, este angajat în câmpul muncii, a recunoscut vina și se căiește de cele comise, în conformitate cu prevederile articolului 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită se clasifică ca fiind gravă, circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

Instanța de apel a menționat că, sentința cuprinde datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, astfel prima instanță corect a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului pe termenul de probațiune fixat, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor lor.

Chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare, a fost soluționată în conformitate cu prevederile articolelor 227 și 229 Cod de procedură penală.

În context, instanța de apel a considerat corectă rezolvată și chestiunea cu privire la corpurile delictive, soluție dată este în conformitate cu prevederilor articolului 162 Cod de procedură penală.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Popov Oleg, prin care invocând incidența pct. 10 a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea pedepsei numite ultimului și dispunerea rejudecării cauzei penale în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 *În susținerea recursului procurorul a invocat că:*

- instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal și la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Pavlov Sveatoslav nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale, modul în care a fost comisă infracțiunea prin impactul acesteia asupra întregii societăți;

- consideră că instanța de apel, constatând cele mai sus expuse, a constatat în mod eronat oportunitatea diminuării pedepsei aplicate spre minimumul sancțiunii, care va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal;

- instanțele de judecată au neglijat cu vehemență rolul punitiv al

statului în asigurarea drepturilor și libertăților cetățenilor, inclusiv și acel drept la viață și sănătate, or anume statul are acel rol primordial de a întreprinde toate măsurile legale în vederea asigurării echității sociale și prevenirea săvârșirii de fapte ilicite. Or, ultima perioadă de timp, pe teritoriul Republicii Moldova se atestă o majorare a infracțiunilor de genul celei comise de Pavlov Sveatoslav, iar în situația în care instanțele de judecată nu vor întreprinde măsuri pozitive în contracararea acestui fenomen, se va dovedit ineficiența atât a institutului pedepsei penale și a procesului penal în sine;

- instanțele de judecată au negat inclusiv și acel scop prevăzut de dispoziția art. 61 Cod penal de restabilire a echității sociale și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, or în cazul de față, prin acea pedeapsa nemotivat de blîndă numită inculpatului Pavlov Sveatoslav, se dovedește insuficiența măsurilor întreprinse de stat în apărarea cetățenilor săi;

- instanța de apel, diminuând pedeapsa numită lui Pavlov Sveatoslav nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsă redusă pînă la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci cînd s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal,

- consideră că pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel nu au intervenit careva circumstanțe ce ar combate motivele aduse de procuror invocate la individualizarea pedepsei propuse a fi numite și prin urmare, instanța de apel nu avea careva temeii respinge aceste argumente;

- instanța de apel nu a ținut cont și de comportamentul inculpatului pe parcursul judecării cauzei în privința sa, or, cu toate că el a recunoscut vinovăția și a optat pentru examinarea cauzei în procedura simplificată, Pavlov Sveatoslav s-a sustras de se prezenta în fața instanței de apel, ceea ce denotă acea atitudine luată din start de către inculpat în raport cu obligațiunile impuse dînsului de către instanța de judecată;

- consideră că anume acesta a și fost scopul urmărit de către inculpat în raport cu soluția instanței de fond, în dînsul în mod conștient a indus în eroare instanța de fond cu privire la "bunele intenții ale sale a se corecta" ca să evite o pedeapsă corespunzătoare faptei comise și ca ulterior să se poate sustrage de la executarea acestei pedepsei;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că încălcarea din start a obligațiunilor impuse inculpatului Pavlov Sveatoslav conform sentinței contestate și refuzul dînsului de a fi supus răspunderii pentru fapta comisă practic v-a face imposibilă punerea în executare a pedepsei

numite, ceea ce va dovedi în mod repetat inoportunitatea numirii unei pedepse greșit individualizate în raport cu circumstanțele sus expuse;

- instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către procuror, acesta indică ca temei de casare a hotărârii deciziei instanței de apel, prevederile *pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – aplicarea pedepsei individualizată contrar prevederilor legale.*

Colegiul Penal constată din recursul declarat că, procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu hotărârea instanței de apel prin care *pedeapsa a fost diminuată spre minim și în privința inculpatului a fost stabilită pedeapsa cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal.*

Referitor la temeiul de casare, invocat de recurent și stipulat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal statuează că, acest temei pentru recurs, în prezenta cauză nu și-au găsit confirmarea.

Prin apelul declarat de către procuror, au fost invocate ca argumente de bază, dezacordul cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, considerând că scopul pedepsei penale nu va fi atins, decât în cazul stabilirii pedepsei cu executare reală în închisoare, chestiunile asupra cărora urma să se expună instanța de apel.

Verificând soluția instanței asupra considerentelor procurorului din apel, Colegiului penal constată că, instanța de apel, în corespundere cu prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, a oferit răspunsuri la argumentele, care au și constituit fondul apelului, motivându-și complet și obiectiv soluția cu privire la pedeapsa aplicată.

De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeieri de fapt și de drept, ce au dus la admiterea apelului declarat de către acuzatorul de stat și motivarea concluziilor privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare, cu suspendare condiționată, pe o perioadă de probațiune.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, care nu va atinge scopul pedepsei penale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice

o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

În cauza suspusă judecării, prima instanță, la cererea inculpatului Pavlov Sveatoslav a judecat cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, constatarea condițiilor și cerințelor prevăzute de lege, și stabilite în respectiva speță, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare, iar dezacordul părții acuzării în acest sens exprimat prin recursul ordinar declarat cu invocarea prezenței erorii prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este întemeiat, întrucât din analiza procedurii de stabilire a pedepsei și modului de executare efectuat de către instanța de apel, Colegiul penal a stabilit că această procedură a fost efectuată fără careva derogări de la normele legale, motivele acuzatorului de stat din recursul declarat fiind vădit neîntemeiate.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune gravă ce nu depășește 7 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, instanța de fond întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, evidențiind faptul că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit de cele comise, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite la caz. Aceste împrejurări au permis instanțelor de fond de a da dovadă de îngăduință față de inculpat, considerând că acesta a fost un incident în viața lui. Totodată, prin aplicarea la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal, se vor evita neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, iar instanța de fond stabilindu-i inculpatului o perioadă de probațiune în limitele prevăzute de lege, a avut intenția pentru ca acesta să-și facă concluziile respective și astfel să fie atins scopul legii penale.

Colegiul penal mai reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și i-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au stabilit.

Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Pavlov Sveatoslav, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, iar careva impedimente legale în acest sens nefiind stabilite.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că argumentele procurorului din recursul ordinar declarat nu pot întruni necesitatea casării deciziei

instanței de apel sub aspectul contestat, neregăsindu-se incident speței temeiul de drept invocat, astfel recursul urmând a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Pavlov Sveatoslav xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 mai 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda